

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1953 m.

kovo mėn.

26 d.

KETVIRTADIENIS

Nr. 25 (252)

Kaina 15 kp.

*Pagausinkime savo jėgas kovoje
už naujus pasiekimus žemės ūkyje.
Kelkime visų žemės ūkio kultūrų der-
lingumą, toliau didinkime visuomeninių
gyvulių skaičių!*

*Vieningai palaikykime patriotinį
Šiaulių rajono žemdirbių kreipimąsi!*

Šiaulių srities Šiaulių rajono kolūkiečių, MTS, tarybinių ūkių darbuotojų ir žemės ūkio specialistų

KREIPIMASIS

**į visus Lietuvos TSR kolūkiečius ir kolūkietes, MTS darbininkus,
tarybinių ūkių darbuotojus ir žemės ūkio specialistus**

Brangūs draugai!

Šiomis sunkiomis Tarybinei Tėvynei dienomis, kai iš mūsų pasitraukė mylimasis vadas, tėvas, draugas ir mokytojas — didysis Stalinas, mūsų žvilgsniai ir mintys yra nukreipti į brangiosios Komunistų partijos Stalininį Centro Komitetą ir Tarybinę Vyriausybę.

Lietuvos kolūkinė valstietija, kaip ir visi Tarybinės Tėvynės ir kitų pasaulio šalių darbo žmonės, šventai gerbia geriausio draugo, brangiojo tėvo ir mokytojo — didžiojo Stalino atminimą. Mūsų meilė draugui Stalinui beribė. Tarybų Lietuvos kolūkiečiai yra dėkingi draugui Stalinui už visus savo pasiekimus, už džiaugsmingą ir laimingą kolūkinį gyvenimą. Draugas Stalinas, kuris taip gerai žinojo mūsų mintis ir poreikius, tėviškai rūpinosi Lietuvos kolūkių stiprinimu. Tarybų Lietuva gavo tūkstančius pirmarūšių traktorių, šimtus kombainų, daug kitų mašinų, palengvinančių žemdirbių ir gyvulių augintojų darbą.

Su Stalino vardu širdyje mes gyvename ir nugalime, pasiekiamo laimėjimus kolektyviniame darbe. 1952 metais mūsų, Šiaulių rajono, kolūkiečiai ir mechanizatoriai, vykdydami laiške draugui Stalinui prisiimtuosius įsipareigojimus, iš kiekvieno hektaro gavo grūdinių kultūrų derlių didesni, negu 1951 metais, kolūkiai žymiai padidino pinigines pajamas ir nedalumuosius fondus. „Liaudies kovotojo“ kolūkio pinigines pajamas sudarė 1 milijoną 558 tūkstančius rublių arba 40 procentų daugiau, negu 1951 metais.

Rajono kolūkiuose padidėjo visuomeninių galvijų, kiaulių ir avių skaičius. Visi kolūkiai turi po 4 gyvulininkystės fermas, organizuota 17 veislinių galvijų fermų, padidėjo gyvulių produktyvumas.

Priešakinės žemės ūkio artelės pasiekė dar geresnius rezultatus. Antai, „Naujo gyvenimo“ kolūkis 566 hektarų plote gavo po 16,1 centnerio grūdų iš hektaro, „Liaudies kovotojo“ kolūkis gavo po 19,6 centnerio iš hektaro 257 hektarų plote. Kiekvienam šimtui ariamos žemės hektarų „Naujo gyvenimo“ kolūkyje gauta po 1.460 kg kiaulienos, „Gruzdžių“ kolūkyje — po 1.300 kg.

Rajono kolūkiai pirma laiko įvykdė žemės ūkio produktų paruošas, pilnutinai apsirūpino veisline grūdinių kultūrų sėkla, sudarė draudimo, pašarų ir kitus visuomeninius fondus. Rajono kolūkiai užtikrintai vysto savo visuomeninį ūkį ir šiuo pagrindu kelia kolūkiečių gerovę.

Mūsų kolūkiuose vidutiniškai už kiekvieną darbdienį išduota po 2 kg 650 gr maistinių grūdų, cukraus ir kitų produktų ir po 1 rublį 30 kapeikų pinigais. „Liaudies kovotojo“, „Naujo gyvenimo“, „Švyturio“ ir eilėje kitų žemės ūkio

artelių už darbdienį išduota po 3—4,5 kg grūdų ir po 3—4 rublius 50 kapeikų pinigais.

Josifas Visarionovičius Stalinas mus mokė visokeriopai stiprinti kolūkius, saugoti ir gausinti visuomeninį turta, saugoti traktorius ir mašinas, dirbti kolūkyje sąžiningai. Mes prisiekiamo iki galo įvykdyti didžiojo Stalino priesakus, gyventi ir dirbti taip, kaip mus mokė Stalinas.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto, TSRS Ministrų Tarybos ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo kreipimasis ryšium su draugo J. V. Stalino mirtimi į visus partijos narius, į visus darbo žmones, artimiausių didžiojo Stalino bendražygių draugų G. M. Malenkovo, L. P. Berijos ir V. M. Molotovo kalbos kovo 9 d. gedulo mitinge yra kovinė viso mūsų darbo programa.

„Mūsų šventa pareiga, — nurodo savo kalboje TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas drg. G. M. Malenkovas, — yra užtikrinti tolesnį socialistinės Tėvynės klestėjimą. Mes turime visokeriopai vystyti socialistinę pramonę, mūsų šalies galybės ir stiprumo tvirtovę. Mes turime visokeriopai stiprinti kolūkinę santvarką, siekti tolesnio visų Tarybų šalies kolūkių kilimo ir klestėjimo, stiprinti darbininkų klasės ir kolūkinės valstietijos sąjungą“.

Atsakydami į Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės raginimą, mes vieningai pareiškiame savo nepalenkiamą norą atiduoti visas savo jėgas ir kūrybinę energiją komunizmui sėkmingai statyti mūsų šalyje, TSKP XIX suvažiavimo iškeltam svarbiausiajam uždaviniui žemės ūkyje įvykdyti — kelti visų žemės ūkio kultūrų derlingumą, toliau didinti visuomeninių gyvulių skaičių kartu žymiai keltant jų produktyvumą. Tuo tikslu prisiimame šiuos socialistinius įsipareigojimus:

LAUKININKYSTĖS SRITYJE:

1. Mes laikome savo pirmiausia pareiga ir raginame visus kolūkiečius ir kolūkietes, mechanizatorius ir žemės ūkio specialistus, remiantis plačiu technikos panaudojimu, mokslo pasiekimų ir pirmųjų patyrimo įdiegimu į gamybą, užtikrinti 1953 metais 18,5 centnerio grūdinių kultūrų derliaus gavimą iš hektaro, bulvių — 180 centnerių, cukrinių runkelių — 220 centnerių, linų sėmenų ir pluošto po 4,5 centnerio ir daugiamečių žolių sėklos ne mažiau kaip 2 centnerius iš hektaro.

„Naujo gyvenimo“ ir „Komunizmo ryte“ kolūkiai įsipareigojo gauti po 19—19,2 centnerio grūdinių kultūrų iš hektaro ir po 5 centnerius linų pluošto iš hektaro.

Didelius įsipareigojimus prisiėmė taip pat dviejų rajono MTS — Šiaulių ir Gruzdžių —

mechanizatoriai. Jie nutarė 1953 metais vidutiniškai įdirbti 15-jėgiu traktoriumi ne mažiau kaip 400 hektarų, skaičiuojant minkštu arimu, sumažinti traktorinių darbų savikainą 12 procentų; užtikrinti kolūkiuose gausų derlių visuose plotuose. Traktorininkai drg. drg. Lengvenis ir Adomavičius davė žodį išarti traktoriais „DT-54“ po 1.100—1.200 hektarų, drg. Abromavičius traktoriumi „NATI“ — 900 hektarų per sezoną.

Ginkūnų tarybinio ūkio darbuotojai prisiėmė įsipareigojimą gauti 19 centnerių grūdinių kultūrų derlių iš kiekvieno hektaro, sumažinti produkcijos savikainą ir gauti 300.000 rublių pelno, tame tarpe 150.000 rublių iš daržininkystės.

2. Mes įsipareigojame atlikti vasarinių grūdinių ir grūdinių-ankštinių kultūrų sėją 1953 metų pavasarį ankstyvais terminais per 8—12 dienų veisline puikios kokybės sėkla, daugiausia kryžminiu ar siauraeilu būdu.

Atsižvelgdami į didelę techninių kultūrų reikšmę, atliksime linų ir cukrinių runkelių sėją geriausiais agrotechniniais terminais, parenkant gerus priešsėjus.

3. Iškeltajam uždaviniui — gauti gausų žemės ūkio kultūrų derlių — įvykdyti, mes įsipareigojame užtikrinti iki balandžio 5 d. visokeriopą pasiruošimą pavasario sėjai kolūkiuose ir MTS, paruošti laukų darbams arklius, vežimus, pakinktus, o taip pat užbaigti traktorių ir žemės ūkio inventoriaus remontą, iki balandžio 1 d. baigti valyti ir pakelti sėklą iki sėjos kondicijų. Sėklos daigumui laukuose padidinti atlikti visos sėklinės medžiagos vėdinimą ir šildymą.

4. Mes įsipareigojame trumpiausiu laiku likviduoti trukumus darbo organizavime, visokeriopai stiprinti gamybinę brigadą, kaip pagrindinę artelinio darbo formą, stiprinti kolūkių gamybinių brigadų bendradarbiavimą su MTS traktorinėmis brigadomis ir tuo remiantis užtikrinti žymų kolūkiečių ir MTS mechanizatorių darbo našumo padidėjimą, kolūkių ir mašinų-traktorių stočių sutartinių įsipareigojimų įvykdymą laiku ir aukėta kokybe.

5. Techninių ir kaupiamųjų kultūrų geresniam auginimui iki balandžio 10 d. sudaryti kolūkių gamybinėse brigadose nuolatines grandis linams, cukriniams runkeliams, pašariniams šakniavaisiams ir bulvėms auginti.

6. Artimiausiomis dienomis baigti sudaryti kolūkiuose gamybinius planus ir pajamų-išlaidų sąmatas, užtikrinti kruopštų gamybinių užduočių paruošimą brigadoms, grandims ir gyvulininkystės fermoms, numatant jose planinių užduočių įvykdymą ir viršijimą.

(Nukelta į 2 psl.).

Šiaulių srities Šiaulių rajono kolūkiečių, MTS, tarybinių ūkių darbuotojų
ir žemės ūkio specialistų

K R E I P I M A S I S

**į visus Lietuvos TSR kolūkiečius ir kolūkietes, MTS darbininkus,
tarybinių ūkių darbuotojus ir žemės ūkio specialistus**

(Atkelta iš 1 psl.).

7. Išvežti iki sėjos pradžios į vasarinių kultūrų sėjai skirtus sklypus 102 tūkstančius tonų mėšlo, 5.000 tonų durpių, 560 tonų pelenų ir paukščių mėšlo. Dar pašalui iš dirvos neišėjus, atlikti papildomą žeminių kviečių ir rugių pasėlių patrešimą mineralinėmis ir organinėmis trąšomis ne mažesniame kaip 7.900 hektarų plote ir daugiamečių žolių patrešimą 6.340 hektarų plote. Išakėti žeminių grūdinių kultūrų pasėlius, atlikti rugščių dirvų kalkinimą 1.000 hektarų plote.

8. Atsižvelgdami į tai, kad toliau didinant derlingumą labai svarbu yra turėti gerai organizuotą sėklininkystę, mes išpareigojame pilnutinai aprūpinti kiekvieną kolūkį sava veislėne sėkla, išauginta sėkliniuose sklypuose.

9. Atlikti visų žemės ūkio kultūrų ravėjimą, dukartinį-triskartinį tarpuellinį kaupiamųjų kultūrų apdirbimą ir papildomą dirbtinį rugių, grikių ir motiejukų pasėlių apdulkinimą.

10. Ne vėliau kaip birželio 1 d. pilnutinai išarti grynuosius pūdymus žiemkenčių sėjai ir vasaros metu 3 kartus atlikti jų sluoksninį apdirbimą, o taip pat išberti kiekviename hektare iki 30 tonų organinių trąšų.

11. Įvykdyti 1953 metais naujų pasėlių plotų įsisavinimo planą, nusauginant ir išariant dirvuojančias žemes.

12. Mes raginame visus kolūkių ir MTS vadovus organizuoti savalaikį pasiruošimą derliaus nuėmimui, užtikrinti kolūkiuose mechanizuotų grendymų, kūlimo patalpų, džiovyklų ir grūdų sandėlių statybą.

GYVULININKYSTĖS SRITYJE

Be gerai išvystytos produktyvios gyvulininkystės negalima organizuoti pajamingo kolūkio visuomeninio ūkio, todėl mes išpareigojame trumpiausiu laiku likviduoti rajone visuomeninės gyvulininkystės atsilikimą.

Mes išpareigojame 1953 metais gauti pieno primelžimą ne mažesni kaip 2.000 litrų kolūkiuose ir 4.000 litrų tarybiniuose ūkiuose iš kiekvienos šeramos karvės, 3 kilogramus vilnos iš kiekvienos avies ir 15 paršelių iš kiekvienos motininės kiaulės, įvykdyti kiekvieno kolūkio ir tarybinio ūkio visuomeninės gyvulininkystės išvystymo planą iki Didžiojo Spalio XXXVI metų.

„Liaudies kovotojo“ kolūkio kiaulininkė drg. Noraitytė pasižadėjo iš 8 jai priskirtų motini-

nių kiaulių gauti po 22 paršelius, kolūkio „Už taiką“ kiaulininkė drg. Ambrožytė — po 25 paršelius, „Tarybinio artojo“ kolūkio kiaulininkė drg. Gukova — po 28 paršelius iš kiekvienos savo grupių motininės kiaulės.

„Naujo gyvenimo“ kolūkis išpareigojo gauti kiekvienam šimtui ha ariamos žemės 2.000 kg gyvo svorio kiaulienos ir „Gruzdžių“ kolūkis — 1.600 kg.

„Komjaunuolio“ kolūkio melžėja drg. Netriškienė pasižadėjo gauti po 2.500 litrų pieno vidutiniškai iš kiekvienos jai priskirtos karvės, melžėja drg. Sorokina — po 2.200 litrų.

Ginkūnų tarybinio ūkio melžėja drg. Slučevskaja išpareigojo primelžti po 4,5 tūkstančio litrų pieno vidutiniškai iš kiekvienos jai priskirtos karvės.

Šiems išpareigojimams įvykdyti mes laikome visų kolūkių ir tarybinių ūkių vadovų, kolūkiečių — vyrų ir moterų, tarybinių ūkių darbininkų ir žemės ūkio specialistų pirmutine pareiga:

sėkmingai užbaigti gyvulių žemėjimą, užtikrinti pilnutinį gimstančio prieauglio išsaugojimą, neleisti gyvulių susirgimų ir kritimo;

pritvirtinti darbu gyvulininkystės fermose pastovius kadrus, tiksliai vykdyti vyriausybės nustatytą darbo gyvulininkystėje vienetinio apmokėjimo tvarką, organizuoti tikslią gaunamos produkcijos įskaitą ir užtikrinti, kad gyvulininkystės darbuotojams būtų laiku išduodamas papildomas darbo apmokėjimas, priklausomai nuo gyvulių produktyvumo, prieauglio išauginimo ir suaugusių gyvulių skaičiaus išsaugojimo;

pagerinti visuomeninių gyvulių priežiūrą, taupiai naudoti turimus stambiuosius, sultinguosius ir koncentruotus pašarus;

plačiai įdiegti į gamybą tarpveislinį kiaulių kryžminimą, tvartinį gyvulių laikymą ir kitus zootechnikos mokslo pasiekimus;

visuomeninės gyvulininkystės išvystymo pagrindui — tvirtai pašarų bazei sukurti — išplėsti daugiamečių ir vienamečių žolių, pašarinių šakniavaisių, silosinių kultūrų pasėlius. Organizuoti šieno ir siloso paruošimo plano įvykdymą ir viršijimą kiekviename kolūkyje iki javų nuėmimo pradžios, savalaikį visų šiaudų, pelų, grūdų atliekų surinkimą bei sudėjimą į stirtas ir jų išsaugojimą nuo gedimo. Paruošti kiekvienam darbiniam arkliai po 34 centnerius

stambiujų, po 2 centnerius sultingųjų ir po 10 centnerių koncentruotų pašarų, kiekvienai karvei — po 30 centnerių stambiujų, po 6 centnerius koncentruotų ir 50 centnerių sultingųjų pašarų ir kiekvienai motininei kiaulei — po 32 centnerius koncentruotų ir po 65 centnerius sultingųjų pašarų;

įvesti kolūkiuose užtvartinį ir naktinį ganyką, o taip pat stovyklinį gyvulių laikymą vasarą. Sukurti kolūkiuose žaliajį konvejerį iš žeminių rugių, dobilų ir vikių-avižių mišinio su tokiu apskaičiavimu, kad ganiavos laikotarpiu kiekvienai karvei papildomai šerti kasdien būtų duodama ne mažiau kaip po 25 kg žaliosios masės.

Užtikrinti gyvulininkystės patalpų statybą kolūkiuose, aktyviai įdiegti vandens tiekimo, automatinio girdymo, pašarų ruošimo ir fermų vidaus transporto mechanizavimą.

* * *

Suprasdami, kad valstybinių užduočių įvykdymas yra pirmas pareiga, mes išpareigojame pirma laiko įvykdyti grūdų paruošimo planą ir išpareigojimus pagal kitas žemės ūkio produktų rūšis.

Prisiimdami šiuos padidintus išpareigojimus, mes raginame visus kolūkiečius ir kolūkietes, MTS ir tarybinių ūkių darbuotojus, žemės ūkio specialistus garbingai įvykdyti partijos ir vyriausybės mums iškeltus uždavinius didinant žemės ūkio produktų gamybą, paversti 1953 metų žemės ūkio galingo pakilimo, gausių derlių gavimo ir gyvulininkystės produktyvumo pakilimo metais, metais, kai pagausės visuomeninis turtas kolūkiuose, kurie yra svarbiausias kolūkiečių pasiturimo ir kultūringo gyvenimo šaltinis.

Dar glaudžiau susitelkime apie Komunistų partijos Stalininį Centro Komitetą ir brangiąją Tarybinę vyriausybę.

Pagausinkime savo jėgas kovoje už tai, kad būtų įvykdyti istoriniai TSKP XIX suvažiavimo nutarimai, skirti grandioziniam komunistinės visuomenės kūrimo mūsų šalyje uždaviniams įvykdyti, Tarybinės Tėvynės galybei stiprinti.

Tegyvuoją mūsų galingoji Socialistinė Tėvynė.

Tegyvuoją Tarybų Sąjungos Komunistų partija — mūsų pergalių organizatorius ir įkvėpėjas!

Kreipimasis apsvarytas ir priimtas rajono žemės ūkio pirmūnų pasitarime.

LIETUVOS KP CENTRO KOMITETE

Dėl Šiaulių srities Šiaulių rajono kolūkiečių, MTS, tarybinių ūkių darbuotojų ir žemės ūkio specialistų kreipimosi

Lietuvos KP CK priėmė nutarimą, kuriame pritarė Šiaulių srities Šiaulių rajono kolūkiečių, MTS, tarybinių ūkių darbuotojų ir žemės ūkio specialistų kreipimuisi į visus respublikos kolūkiečius, MTS ir tarybinių ūkių darbuotojus, žemės ūkio specialistus, kuris ragina įsijungti į socialistinį lenktyniavimą už pavasario sėjos atlikimą pirma laiko ir aukšta kokybe, už visų žemės ūkio kultūrų aukštų derlių gavimą, visuomeninių gyvulių skaičiaus tolesnį didinimą ir jų produktyvumo pakėlimą 1953 metais.

Lietuvos KP CK išpareigojo Lietuvos KP sričių komitetus ir rajonų komitetus, MTS direk-

torius ir politinius skyrius apsvarstyti Šiaulių srities Šiaulių rajono žemės ūkio pirmūnų kreipimąsi bendruose kolūkiečių, MTS ir tarybinių ūkių darbininkų ir tarnautojų susirinkimuose, organizuoti jų tarpe socialistinį lenktyniavimą už kuo greičiausią pasirengimo pavasario sėjai užbaigimą ir jos kuo greičiausią įvykdymą, už svarbiausiojo uždavinio žemės ūkyje sėkmingą įvykdymą — visokeriopą visų žemės ūkio kultūrų derlingumo kėlimą, tolesnį gyvulių skaičiaus didinimą, kartu žymiai keliant jų produktyvumą.

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

1953 metų kovo 14 d. įvykęs Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Plenumas priėmė šiuos nutarimus:

1. Patenkinti TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko G. M. Malenkovo prašymą dėl jo atleidimo iš TSKP CK sekretoriaus pareigų.

2. Išrinkti TSKP CK Sekretoriata šios sudėties: drg. drg. N. S. Chruščiovas, M. A. Suslovas, P. N. Pospelovas, N. N. Šatalinas, S. D. Ignatjevas.

3. Sutinkamai su Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Įstatų 32 paragrafu perkelti drg. N. N. Šataliną iš kandidatų į TSKP CK narius.

Pastaruoju metu Kelmės MTS mechanizatoriams pastatyta 4 gyvenamieji namai, kiekviename jų įrengti du butai. Juose kėlė škurtes kombainininko B. Račkausko, traktorininko A. Gerdausko, mechaniko I. Kabailos ir kitos šeimos.

N u o t r a u k o j e: nauji gyvenamieji namai Kelmės mechanizatoriams.
I. Baltmano nuotrauka.

(ELTA).

Nuolatinį kaimo komjaunuolių dėmesį gyvulininkystės fermoms

(Iš LLKJS Rokiškio rajono komiteto III plenumo)

Gyvulininkystė yra viena svarbiausių žemės ūkio šakų. Nuolat gausinti fermas, kovoti už gyvulių produktyvumą — reiškia turtinti savo kolūki, didinti jo pajamas. Tai turi didžiulę reikšmę toliau keliant kolūkiečių materialinę gerovę, statant mūsų šalyje komunizmą. Štai kodėl rūpintis gyvulininkystės fermomis yra kiekvienos kaimo komjaunimo organizacijos pirmasis uždavinys.

Gyvulininkystės išvystymo sėkmė, kaip nurodė savo pranešime LLKJS Rokiškio rajono komiteto III plenumo partijos rajono komiteto žemės ūkio skyriaus vedėjas drg. Archipovas, žymia dalimi priklauso nuo gerai organizuoto visuomeninių gyvulių žemėjimo, rūpestingos gyvulių priežiūros ir taupaus pašarų naudojimo. „Nemunėlio“, „Tarybų Lietuvos“, „Stalino keliu“ kolūkių komjaunuoliai teisingai suprato šį uždavinį, aktyviai padeda kolūkių valdyboms vystyti gyvulininkystę.

Plenumo jaunieji gyvulininkystės darbuotojai papasakojo apie savo darbo patirtį, išskėlė trūkumus ir numatė konkrečias priemones gyvulininkystei vystyti.

Apie darbą arklų fermoje papasakojo jauniausias plenumo dalyvis „Tarybų Lietuvos“ kolūkių arklų šerikas Stalgis. Jo prižiūrimi arkliai gerame kūno stovyje, laiku šeriami ir girdomi. Kolūkių komjaunuoliai dirba visuose gyvulininkystės baruose, turi komjaunuoliškus įpareigojimus. Jie budriai stovi kolūkių interesų sargyboje, išaiškina prasielenkimus nuo žemės ūkio artelės įstatų.

Savo patyrimu įtraukiant komjaunuolius ir nesajunginį jaunimą į gyvulininkystės vystymą pasidalino „Pergalės“, „Stalino keliu“ kolūkių pirmųjų komjaunimo organizacijų sekretoriai drg. drg. Malca ir Zizaitė, Salomėjos Nėries v. kolūkių melžėja drg. Druskytė ir kiti.

„Socializmo keliu“ kolūkių pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Kastanauskaitė kritikavo kolūkių valdybą ir partinę organizaciją už tai, kad nereaguoja į komjaunuolių signalus. I, VII ir VIII laukininkystės brigadose blogai prižiūrimi arkliai. Apie tai ne kartą komjaunuoliai priminė partinės organizacijos sekretoriui drg. Vikaniui, tačiau jokių išvadų nebuvo padaryta.

„Tikruoju keliu“ kolūkių pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Kanopaitė kritikavo kolūkių pirmininką drg. Tinkūną, kuris nesirūpina išplėsti fermų, blogai auklėja gyvulininkystės kadrus. Kolūkyje už pasiektus laimėjimus gyvulininkystėje gyvulių augintojams netaikomas papildomas atlyginimas. Fermų darbuotojai dažnai keičiami. Štai, kiaulių fermoje per metus pasikeitė 3 prižiūrėtojai.

Diskusijose dalyvavo 14 plenumo dalyvių. Kalbą plenumo pasakė LKP rajono komiteto sekretorius drg. Prakupavičius.

Plenumas priėmė išsamų nutarimą, kuriame numatytos konkrečios priemonės kaimo komjaunimo organizacijų dalyvavimui vystant visuomeninę gyvulininkystę pagerinti.

S. Jurkūpis

Spaudos pasirašymą užbaigiant

Partijos XIX suvažiavimas nurodė didžiulį spaudos vaidmenį tarybinės šalies gyvenime. Laikraščio vaidmuo ypač iškyla dabar, kai tarybiniai žmonės dar glaudžiau buriasi apie Komunistų partiją ir Tarybinę Vyriausybę, kad įvykdyti didžiųjų vadų Lenino ir Stalino nurodymus statant mūsų šalyje didingą komunizmo rūmą. Tarybinė spauda, mobilizuodama mūsų liaudį sėkmingam šių uždavinių įgyvendinimui, auklėja ją politinio budrumo ir neapykantos amerikoniškiems karūkurstytojams ir jų pakalikams dvasia.

Mūsų rajono darbo žmonės, įvertindami milžinišką spaudos vaidmenį savo kurybiname darbe, kasmet vis daugiau ir daugiau skaito ir prenumeruojasi laikraščius ir žurnalus. Šiais metais, platinant tarybinę spaudą, pasiekta žymių lai-

mėjimų. Ypač pagausėjo prenumeratorių skaičius kolūkiniame kaime.

Pagerėjo ir spaudos pristatymas prenumeratoriams, laiškininkų darbas. Štai „Žvaigždės“ kolūkių laiškininkė Stalioniėnė sąžiningai atlieka savo pareigas. Kartu ji pasižymėjo kaip aktyvus visuomeninis spaudos platinintojas, išplatinusi 152 egz. laikraščių ir žurnalų.

Spaudos platinimo darbe neblogų rezultatų pasiekė kai kurie pašto skyriai ir agentūros. Jų tarpe galima atžymėti Juodupės pašto skyrių (viršininkas Trukėnys), sėkmingai užbaigusį spaudos pasirašymą šių metų antrajam ketvirčiui.

Gera praveistas spaudos platinimo darbas „Atžalyno“ kolūkyje. Čia kiekvienas kolūkiečių kiemas užsiprenumeravo po vieną, du arba daugiau egzempliorių laikraščių.

Tačiau reikia atžymėti,

kad platinant tarybinę spaudą mūsų rajone yra ir rimtų trūkumų. Net eilė ryšių organizacijų darbuotojų ketvirtis iš ketvirčio žlugdo spaudos platinimą. Rokiškio geležinkelio stoties ir Onuškio pašto agentūrų vedėjai Dudonis ir Šulytė spaudos platinimu nesirūpina, šį darbą praveda kampanjiškai, neorganizuotai. Blogai platinama spauda grūdų paruošų kontoros (direktorius Ivanovičius) darbuotojų, „Tarybų Lietuvos“ ir „Socializmo keliu“ kolūkiečių tarpe.

Užbaigiant spaudos platinimą II ketvirčiui, reikia ryžtingai pašalinti visus trūkumus šiame darbe, užtikrinti, kad kiekvienas tarybinis žmogus prenumeruotų laikraštį ar žurnalą, atkreipti rimtą dėmesį į netrikdomą spaudos pristatymą prenumeratoriams.

ORECHOVAS

„Sąjunginės spaudos“ skyriaus rajorganizatorius

IŠ PASKUTINIO PAŠTO

Po žiopių sparneliu

Vasario mėn. 11 d. Liudo Giros vardo kolūkyje įvyko ataskaitinis susirinkimas. Kolūkių pirmininkas Meiliulis (savo ataskaitoje išskėlė laimėjimus, kuriuos pasiekė žemės ūkio artelė. Tiesa, laimėjimų pasiekta, bet būta ir klaidų, rimtų klaidų ir trūkumų, kuriuos Meiliulis „užmiršo“ paminėti. Kolūkių valdybos nariai, nuolaidžiaudami pirmininkui, taip pat nieko nepasakė, o pasakyti buvo kas...

Pirmiausia jie turėjo pasakyti, kas kaltas, kad kolūkių brigadose visi linai liko po sniegu. III-oje brigadoje dideli kiekiai linų liko žiemoti lauke tiesiog gubelėse. Brigadininkas Bunevičius „neįstengė“ net gi šių linų patalpinti pastogėse. Bunevičius buvo atleistas iš pareigų, ir tuo viskas pasibaigė. O kolūkiui teko patirti didelius nuostolius.

Didelį apsilėidimą kolūkių valdyba parodė nuimant ir kitų kultūrų derlių. Ypač tas pasireiškė IV-oje laukininkystės brigadoje, kur brigadininko pareigas eina Kligis. Susibičiuliavęs su ten pat gyvenančiu revizijos komisijos pirmininku Jankausku, Kligis savo už-

imamą vietą panaudojo asmeniškam pasipelnymui, spioves į visuomeninį ūkį. Lauke buvo supūdytas avių derlius iš 12 ha, neva, nesant kur jį patalpinti. Avių dvi stirtos buvo suvežtos į kolūkiečio Kazlausko klojimą, nors jis yra be stogo, kliauromis sienomis. Bet užtat Kazlauskas yra Jankausko dėdė... Tuo tarpu brigadoje geri klojimai prastovėjo tušti. Kaip kelta, kad ir pirmininko pavaduotojas Pautienis ėmėsi nerangiai teisinti kenkėjus, sakydamas, kad geri klojimai buvę per toli, todėl nemaža derliaus dalis turėjo supūti blogose pastogėse...

Kolūkių revizijos komisijos pirmininkas Jankauskas neturi nei kolūkiečių, nei kolūkių valdybos narių pasitikėjimo. Yra žinoma, kad Jankauskas, būdamas šeriku, visuomeniniais pašarais šeria savo gyvulėlius: kam gi jam kovoti su visuomeninio turto grobstytojais? Tačiau stebuklingu būdu jis laikosi savo peste, su Kligiu ir savo giminaičiais ir toliau pelnosi iš kolūkių valdybos žioplumo.

Partija mus moko būti budriais visuose darbo ba-

ruose. Tačiau Liudo Giros vardo kolūkių pirmininkas Meiliulis ir valdyba tą užmiršo ir iki šiol nepažąboja į atsakingus postus kolūkyje pralindusių kenkėjų, kolūkiui priešingų elementų, kaip Jankauskas, Kligis, kurie savo ardomąją veiklą sąmoningai grąauna kolūkių iš vidaus.

Tuo tarpu kolūkyje susidarė sunki padėtis dėl pašarų stokes, nevykdomos visuomeninės statybos, menkas kolūkiečių darbadienis. Kolūkių pirmininkas Meiliulis išleido į girtuokliavimą ir nemato, kad po jo žioplumo sparneliu susisuko šiltą gužtą svetimi elementai.

Rajono žemės ūkio skyriaus vadovai taip pat užsikrėtė žioplumu, neatkreipė dėmesio į rimtus signalus, gautus iš kolūkiečių, neuzkirtu kelio šiems kenkėjškumo faktams.

Reikia atsiminti, kad žioplumas ir nerūpestingumas yra tarybinės santvarkos priešas padėjėjas. Talkstyti su tuo — nedovanotinas nusikaltimas.

A. Jodėlis

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Po spalio vėliava“ Nr. 17(244) atspausdintame straipsnyje „Kovingas sienlaikraštis“ buvo atžymėta, kad „Socializmo keliu“ kolūkių sienlaikraštis „Į šviesų rytojų“ patalpino svarbią kritinę medžiagą apie pašarų grobstymus, raguočių

fermos vedėjo Čiučelio nerūpestingumą, į ką turi atkreipti rimtą dėmesį kolūkių valdyba.

Žiobiškio apylinkės DŽD Tarybos pirmininkas drg. Vipras redakcijai pranešė, kad faktai teisingi. Pašarų

grobstytojai buvo perduoti milicijos organams ir atitinkamai nubausti. Fermos vedėjas Čiučelis išklaustas apylinkės DŽD Tarybos sesijoje ir jam duotas paskutinis įspėjimas ir nurodymai ištaisyti padėtį.

KLEMENTAS GOTVALDAS

Klemento Gotvaldo laidotuvēs

PRAGA, III. 19 d. (TASS). Šiandien Čekoslovākijas liaudis lydējo ī paskutinē kelloņē Komunistu partijas pirminkā ir republikos prezidentā Klementā Gotvaldā.

Darbinikai, valstiečiai, tarnautojai, studentai, visu amžļu ir profesiju žmonēs ējo ī Pragos grado Ispanu salē, kad paskutinī kartā pažvelgtū ī brangujī savo mokytojo ir vado veidā. Laikas artēja prie 10 valandos. Paskutinēs salēs lankymo minutēs. ī garbēs sargybā stoja Klemento Gotvaldo bendražygiai — Antoninas Zapotockis, Vilemas Širokis, Jaromiras Dolanskis, Aleksiejus Čepļēka, Karelās Bacilekas, Vaclavas Kopeckis, Antoninas Novotnas.

* * *

Laikas artēja prie 13 valandos. ī Ispanu salē īeina vyriasybēs nariai su ministru pirmininku Altoninu Zapotockiu priešakyje, Čekoslovākijas Komunistu partijas CK sekretoriai, vyriasybēs delegācijas ir komunistu bei darbiniku partiju delegācijas, atvykusios ī užsienio ī Čekoslovākijā dalyvauti republikos prezidento Klemento Gotvaldo laidotuvēs. Salėje jau yra Nacionalinio susirinkimo deputatai, sostinės darbo žmoniū atstovai, kapitalistiniū šaliū diplomatiniū misiju atstovai, oficialiai atstovaujantieji savo vyriasybēs republikos prezidento Klemento Gotvaldo laidotuvēs.

Salėje yra taip pat velloņies giminēs ir artimieji.

Kas trys minutēs prie karsto keičiasi garbēs sargyba.

13 valandā. Penkioms minutēs sustoja visas judėjimas ir nutraukiamas darbas Čekoslovākijoje. Pasigirsta gamyklū, fabriklū, garvežļu sirenos.

Ispanu salėje prie Klemento Gotvaldo karsto ministro pirmininko pavaduotojas Vilemas Širokis Čekoslovākijos Komunistu partijos CK ir vyriasybēs vardu sako gedulo kalbā.

13 valandų 25 minutēs. Klemento Gotvaldo bendražygiai — Antoninas Zapotockis, Vilemas Širokis, Jaromiras Dolanskis, Aleksiejus Čepļēka, Karelās Bacilekas, Vaclavas Kopeckis, Antoninas Novotnas ir vyriasybiniū delegacijū nariai: TSRS Ministru Tarybos Pirmininko Pirmasis pavaduotojas Maršalas N. A. Bulganinas, Kinijos Liaudies Respublikos Valstybinēs administratyvinēs tarybos premjeras ir užsienio reikalū ministras Čžou-En-lajus, Lenkijos Ministru tarybos pirmininkas Boleslavas Bierutas ir Mongolijos Liaudies Respublikos ministras pirmininkas Cedenbalas atsargiai pakelia karstā ir īneša jī ī Ispanu salēs. Karstas su Klemento Gotvaldo kūnu pastatomas ant artilerijos lafeto, ir gedulo eisenā pilnomis žmoniū gatvēm vyksta ī Letneno aikštē. Letneno aikštėje īsrikiuotos karinės dalys, liaudies milicijos dalys, kad paskutinī kartā pagerbtū Čekoslovākijos ginkluotųjų pajėgū vyriasyjā vadā, republikos prezidentā, Klementā Gotvaldā. Karstas su prezidento kūnu pastatomas prie tribūnos, pro kuriā žygiuoja kariuomenē.

Po to gedulo eisenā vyksta ī Vaclavo aikštē. Gatvēs — šimtai tukstanējū žmoniū, kurie atsisveikio su savo mylimuoju prezidentu.

Vaclavo aikštē. Gedulo procesija ateina prie nacionalinio muziejaus. Čia karstas su Klemento Gotvaldo kūnu nuimamas nuo lafeto ir pastatomas ant pakilos.

Ministro pirmininko pavaduotojas Antoninas Novotnas atidaro gedulo mitingā.

Ministras pirmininkas Antoninas Zapotockis sako gedulo kalbā, kuri yra Čekoslovākijos liaudies īstikimybės Klemento Gotvaldo priesakams priesaika.

Kalbā pasakē Tarybinēs vyriasybinēs delegācijas vadovas, TSRS Ministru Tarybos Pirmininko Pirmasis pavaduotojas Maršalas N. A. Bulganinas.

Pasigirsta artilerijos salūto salvēs. Gedulo mitingas baigtas. Pro karstā mašinomis pravažiuoja kariuomenē su nulenkтомis vėliavomis, paskutinī kartā pagerbdama savo Vyriasyjā vadā republikos prezidentā, Klementā Gotvaldā.

Karstas su Klemento Gotvaldo kūnu vėl pastatomas ant artilerijos lafeto ir gedulo eisenā vyksta ī Nacionalinio išsivadavimo paminklā-muziejū Vitkovokalne, kur mauzoliejuje bus pastatytas sarkofagas su Klemento Gotvaldo kūnu.

19 val. 20 min. Karinio eskorto generolai nuima karstā su Klemento Gotvaldo kūnu nuo pabūklo lafeto ir, vyriasybēs nariū, užsienio vyriasybiniū delegacijū lydimi, perneša jī ī Nacionalinio išsivadavimo paminklā-muziejū.

19 val. 38 min. karstas su Klemento Gotvaldo kūnu pastatytas mauzoliejuje. Skamba „Internacionalas“, aidī artilerijos salūto salvēs.

Čekoslovākijos liaudis giliai liudi dėl negrižtamo praradime, jī niekad neužmirš savo šlovingojo sunaus ir Čekoslovākijos vado — Klemento Gotvaldo vardo, glaudžiai teikiāsī apie vėliavā, kuriā aukštai nešē Klementas Gotvaldas.

(ELTA).

Neseniai Pragoje atidarytas Vladimiro Iljičiaus Lenino muziejus, įkurtas Čekoslovākijos Komunistu partijos Centro Komiteto ir vyriasybēs iniciatyva. Muziejus atidarytas Liaudies namuose Giberno gatvėje, kur praėjo istorinė šeštoji Visos Rusijos RSDDP konferencija.

Nuotraukoje: V. I. Lenino muziejus Pragoje. Čekoslovākijos telegrafų agentūros nuotrauka.

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Japonijos parlamento paleidimas

Kovo 14 d Japonijos parlamento žemieji rūmai pareiškē nepasitikėjimą Josidos vyriasybei. Tačiau Josida neatsistatydino. Panaudojēs vienā iš konstitucijos straipsniū, jis paleido parlamentā ir antrajai balandžio pusei paskyrē naujus parlamento rinkimus.

Josidos vyriasybēs krizē buvo rezultatas rimtū nesutarimū valdančiojoje liberalū partijoje, kuri turējo parlamente absoliučią daugumą. Tačiau patys šie nesutarimai kilo ryšium su plačiųjų liaudies masių nepasitenkinimu vyriasybēs politika. Šis nepasitenkinimas buvo toks didelis, kad eilē įstatymū projektū, skirtū Japonijai toliau militarizuoti, jū tarpe ir biudžetas, like nepatvirtinti. Pažangioji partija ir dvi vadinamosios „socialistū“ partijos, kurioms taip pat tenka atsakomybē už antiliaudinę vyriasybēs politika, beveilijo atsiriboti nuo Josidos ir pamėginti pasiteisinti liaudies akyse. Tai rodo, kad Josidos politika iš esmēs patyrē krachā.

Kokie yra svarbiausieji šios politikos bruožai? Japonijos pažangioji spauda pažymi, kad Josidos vyriasybē stojo tarnauti agresyviai Amerikos militarizmui. Sudarius separatinę „taikos“ sutartį vyriasybēs visos pastangos buvo nukreiptos šaliai perginkluoti. Kurdamas armijā „nacionalinio saugumo korpū“ pavidalū ir perkeldamas ekonomikā ī karines vėžes, Josida tuo pačiu metu kursētē šalyje karo atmosfera, skatino fašizmo atgaivinimā, žiauriai slopino visas pažangiasias organizacijas. Ant Japonijos darbo žmoniū pečių užkrauta nepakeliama mokesčių našta. Kainos pakilo palyginti su prieškarinėmis beveik keturis kartus. Japonijos spaudos apskaičiavimais per dvejus paskutinius metus gyventojū pragyvenimo lygis nusmuko 30 procentū.

Dar niekad Japonijos valstietija negyveno tokiomis sunkiomis sąlygomis, kaip amerikinėje okupacijoje. Vieno rašytojo apskaičiavimais vertē darbo, kuri japonū valstietis panaudoja savo smulkučiui žemēs sklypelui apdirbti, yra žymiai didesnē už vertē produkcijos, kuriā valstietis iš šio sklypo gauna. Kaip tik dabar Japonijoje ypatingai paplito vaikū pardavimas.

„Josida šiuo metu atneša tautai tikrai begaliniū kančių“ — pareiškē parlamente pažangiosios partijos atstovas Kitamura. „Priešingai tautos valiai — pabrėžē kitas deputatas, socialistas Asanuma — Josidos kabinetas stengiasī vykdyti fašistiniū-reakciniū jėgū atgaivinimo politika... Savo užsienio politikoje jis seka Amerika“.

Nenuostabu, kad Josidos pralaimėjimas sukēlē nemažā nerimā Jungtinēs Valstybēs. Vienas iš stambiausių Amerikos laikraščių „Niujork Taims“ su nerimu rašē, kad Japonijos „glaudaus bendradarbiavimo“ su JAV politikai (kitais žodžiais, Japonijos pajungimo JAV agresyviems planams politikai), „matyti, padaryta žala“.

Kas slypi už „žaliojo pulo“ sudarymo plano

Paryžiuje vyksta 17 Vakarū Europos šaliū žemēs ūkio ministru pasitarimas vadinamojo „žaliojo pulo“ sudarymo klausimu. Tokiu pavadinimu yra žinomas „vieningos žemēs ūkio rinkos Europoje“ sudarymo planas. Panašiai kaip „Europos anglies ir plieno susivienijimas“ (šumano planas), „žaliojo pulas“ yra viena iš priemonių agresijai prieš Tarybū Sąjungā ir liaudies demokratijos šalis paruošti. Jeigu anglies ir plieno susivienijimas turi aprūpinti agresyviā armijā ginklais, tai „žaliojo pulas“ sugalvotas agresoriams aprūpinti maisto produktais. „Reikalas yra tas, — rašē vienas iš Prancūzijos komunistu partijos vadovū Valdekās Rošē, — kad siekliama mūsų žemēs ūkį priversti tarnauti Atlanto kalicijai, paversti Prancūzijā savetišku revanšistinės Vakarū Vokietijos priedėliu ir įtraukti mūsų šalį ī antitarybinį karā nacistū pusėje ir Amerikos imperialistams vadovaujant“.

Gilus prieštaravimai, kurie yra būdingi agresyviai Vakarū valstybiū grupuotei, pasireiškē ir dabartiniam Paryžiaus pasitarime. Prancūzijos pramonēs sluoksniai ypatingai bukštuoja, kad „žaliojo pulo“ įgyvendinimas pavers Prancūzijā Vakarū Vokietijos, kuri yra pramonēs atžvilgiu labiau išsivysčiusi, žaliavinu priedėliu. Prancūzijos spaudos nuomone pasitarimo eigoje paaiškējē prieštaravimai sutrukdys paruošti konkretū susivienijimo planā ir pats pasitarimas bus „grynai techninio pobūdžio“.

Vakarū Europos valstietijai „žaliojo pulas“ žada naujus sunkumus ir gresia nuskurdimu. Kova prieš šį imperialistū planā sutelkia valstiečių mases ir įtraukia jas ī galingā taikos šalininkū, kovotojų už nacionalinę nepriklausomybę nuo Amerikos imperializmo judėjimą.

S. Ivanovas

KLaidos atitaisymas

Ištuokos skelbima, patalpinta „Po spalio vėliava“ Nr. 24 (251) reikia skaityti sekančiai:

Pil. Juozapavičiūtė-Bielionaitė Teklė, d. Vlado, gyv. Rokiškio rajone Laibalių apyl. Rokiškėlių km. iškēlē istuokos bylą pil. Juozapavičiui Juezui, s. Anastazijos. Bylą nagrinēs Šiauliū srities teismas.

Redaktorius A. STAŠYS

